

PARAPIJIEČIŲ PILGRIMYSTĖS ŠVENTOJOJE ŽEMĖJE LIUDIJIMŲ VAKARAS

Šį sekmadienį, **gegužės 10 dieną, 18 val.** (iškart po Šv. Mišių) mūsų parapijiečiai – Šventosios Žemės pilgrimai – kviečia į liudijimų vakarą. Liudysime vasario-kovo mėnesio pilgrimystės kelionę į Izraelį. Pasakosime apie Šventąją Žemę, aplankytas vietas ir mūsų susitikimą su Dievu. Dalinsimės savo patirtimis ir patarimais, atsakysime į visų, norinčių ar planuojančių ten vykti, klausimus. Tikimės, kad mūsų liudijimai paskatins leisti į vieną svarbiausių gyvenimo kelionių. Liudijimų vakaras vyks Šv. Mykolo koplyčioje. Laukiame jūsų!

BERNARDINŲ JAUNIMO CENTRAS INFORMUOJA

Paskaitų ciklas apie šventuosius!

Gegužės 11 d. – 2 tema: Šventųjų pėdsakai(s). Kokie jie?

Gegužės 18 d. – 3 tema: Šv. Teresei Avilietei – 500 m.! Ko ji moko mus?

Paskaitas skaito dr. Aurimas M. Juozaitis, dėstytojas, lektorius, konsultantas vadybos, švietimo bei ugdymo klausimais, socialinių mokslų daktaras.

Paskaitos vyks Bernardinų jaunimo centre **18.30 val.** Daugiau informacijos: www.bjcentras.lt.

Gegužės 21 d. 19 val. Bernardinų jaunimo centre – TYLOS, POETA! KALBA! Tai renginys, skirtas atitrūkti nuo kasdienybės ir pajusti pasaulį kitaip. Atsipalaiduoti po ataskaitų, po sąskaitų ir po mokslo praktikų. Palikti tempą ir tiesiog pabūti. Dalyvaus poetai: D. Urbonas, M. Minkevičius, R. Milerytė, R. Murauskaitė ir kt.

KVIEČIAME Į PASKAITŲ CIKLĄ, SKIRTĄ PAŠVĘSTAJAM GYVENIMUI

Gegužės 17 dieną 12 val. Vilniaus Bernardinų parapija kviečia į trečiąją paskaitą iš ciklo „Dievo ženklai žemėje“. Paskaitos tema: „Iš Nukryžiuotojo Jėzaus slėpinio kontempliacijos seserys semiasi gilaus geranoriškumo, atperkančios meilės, apaštalinio uolumo žmonijai.“ Paskaitą Bernardinų bendruomenės centre skaitys Švenčiausios Širdies seserys Pranciškonės Misionierės. Kviečiame dalyvauti! Daugiau informacijos: interneto svetainėje <http://bernardinuparapija.lt> ir Facebook paskyroje „Vilniaus Bernardinai“.

GEGUŽINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. M. Marijos litaniją parapijiečius kviečiame gegužės mėnesio šeštadieniais po vakarinių Šv. Mišių ir sekmadieniais **16.40 val.**, prieš vakarines Šv. Mišias.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje: III, IV, V 9–11 val.;

16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 579

VI VELYKŲ SEKMADIENIS

2015 m. gegužės 10 d.

*Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, – sako Viešpats,
– ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.*

Evangelija (Jn 15, 9-17)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams:

„Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje! Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdaus savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje.

Aš jums tai kalbėjau, kad jumoje būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.

Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau. Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.

Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau. Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs.

Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, – kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis visa jums duotų.

Aš jums tai įsakau: vienam kitą mylėti!“

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

Skaitykite interneto dienraštį www.bernardinai.lt

VI VELYKŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI
 Apd 10, 25-26. 34-35. 44-48; Ps 97; 1 Jn 4, 7-10; Jn 15, 9-17
(Pr.: plg. Ps 97, 2b) Savo išganymą Viešpats apreiškė pagonims.

Ir vėl meilė, ir vėl raginimas mylėti. Kartoja ir kartoja velykinis laikotarpis mums šį raginimą. Ir šitas Velykų sekmadienis yra meilės sekmadienis. Atrodo, visai neseniai skaitėme šiuos žodžius, bet ir dar kartą, ir vėl iš naujo: Mylėkite vienas kitą. „Kaip mane mylėjo Tėvas, taip ir aš jus mylėjau“, „aš vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje“. Turbūt mums nelauktai skamba tas Tėvo garbinimas iš Jėzaus lūpų. XX ir XXI amžiuje tėvas – tai daugiausia represijos, gniuždančio autoriteto sinonimas; nežinau – gal froidizmas, psichoanalizė mus taip paveikė, kad tėvas atrodo tik gniuždantis, represuojantis, iš kurio reikia išsilaisvinti, kuri reikia paneigti.

Tačiau šitoje šizofreniškoje, vartotojiškoje, skubančioje visuomenėje šiandien mes savo gelmėse šaukte šaukiame – mums reikia autoriteto, kitaip mes pražūsime. Ir ieškome stabų. Tų, kurie yra pakelėse, kurie taip pat garsiai šaukia, kad jie pranašai, mesijai, kad jie gali pasiūlyti geriausią produktą, ne tik religinį mokymą, bet ir paprasčiausią kojų tepalą ar veido kremą. Jie sakosi galį išgelbėti mus nuo senatvės ar netgi mirties, ir mums to reikia. Tačiau jie nieko nepasako apie mūsų reikmę susitikti, reikmę autoritetą pažinti ne kaip represuojantį, o kaip mylintį, atiduodantį visa, ką Jis turi sukaupęs savyje, kuo Jis gali pasidalinti. Štai kas yra Tėvas – tas, kuris dalinasi viskuo. Iš meilės gimsta tėvystė, iš Tėvo meilės gimsta Sūnus. Šitai ir yra Jėzaus slėpinys. Mums tenka misija pažadinti šitam slėpiniui pasaulį, paskelbti Gerąją Naujieną. Tėvas ir Jo meilė yra galingesnė už pasaulio nuomonę, už pasaulio atitolimą nuo Dievo. Dievas, mylėdamas pasaulį, siunčia savo vienatinį Sūnų – tokia yra Geroji Naujiena, tokia yra Tėvo lemtis.

Šiandien, žiūrėdami į savo tėvus, galime pasakyti – ir jie yra iš tos pilnatvės, iš to šaltinio. Galbūt paklydę, kartais neteisingai besielgiantys, bet jiems skirta mylėti, tad atsakykime jiems meile, ir meilės daugės, priimkime galbūt netobulą, bet prašančią mūsų priėmimo meilę. Jie mums davė gyvybę. Taigi išmokime Tėvo iš Jėzaus – išmokime ryšio iš meilės, gyvenimo – iš meilės įsakymo, iš šitos Gerosios Naujienos.

br. kun. Arūnas Peškaitis OFM

KOKIĄ TIKROVĘ ATVĖRĖ VIENUOLIŲ DURYS

Balandžio 25 dieną nemaža dalis Lietuvoje veikiančių vienuolinių bendruomenių atvėrė duris lankytojams, nedrąsiems pažįstamiems ir net tiesiog smalsuoliams, kurie norėjo iš arčiau pamatyti vienuolių kasdienybę. Atsiliepdami į popiežiaus Pranciškaus paskelbtus Pašvęstojo gyvenimo metus, broliai ir seserys vienuoliai paskelbė Atvirų durų dieną.

Bendruomenės, kurios skelbė detalią dienos programą sulaukė svečių visą dieną. Švč. M. Marijos Dangun Ėmimo seserys dalinosi, jog jas aplankė apie 10 žmonių, „tiek kiek ir Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

telpa prie vieno stalo!“ Svečiai buvo įvairaus amžiaus, dauguma jų visai nepažįstami „Buvo tikrai gražių akimirų ir prie stalo, ir koplyčioje, ir dirbant sode. Viskas labai paprasta ir šeimyniška“, – sakė asumpcionistės. O jų šiltai priimti žmonės savo ruožtu patvirtino: „Buvo gera, jaučiausi taip, kaip norėčiau jaustis pas mamą.“ Keli užtikrintai pažadėjo sau: „Vėl apsilankysiu!“

Seserys ir broliai vienuoliai įsileido svečius į paprastą kasdienybę: kartu valgė, meldėsi, dalinosi kasdienos džiaugsmais ir darbais. Seserys benediktinės kvietė žmones į talką, džiugiai vedžiojo po vienuolyną, žydintį kiemą, vaišino svečius gardžiais patiekalais. „Ketverius metus ėjom pro šalį ir vis norėjome užėiti, bet nedrįsom, manėm, kad uždara“, – įspūdziais dalinosi benediktinių svečiai.

Nukryžiuotojo Kristaus seserys Atvirų durų dieną pasitiko „atviromis širdimis ir giedra nuotaika“. Keletas jas aplankusiųjų buvo pažįstami, bet kitus seserys matė pirmą kartą: „Smagu, kad žmonės nebijojo vienuolyno ir jautėsi laisvai. Buvo gera pasikalbėti, susipažinti.“ Apžiūrėję vienuolyną ir pasidžiaugę pavasariu pasidabinusiu sodu, galiausiai visi suklupo bendrai maldai. „Rožinis ir pusvalandžio adoracija labiausiai kalbėjo apie kiekvieno mūsų pašaukimo grožį ir bendrą tikslą. Atsisveikinome iki kito karto. „Seserys pakvietė norinčiuosius ateiti į Bendruomenės maldas: „Viešpaties garbinimui nėra uždarytų durų“. Viena viešnia dalinasi savo patirtimi: „Man 23-eji, esu kurčia. Atėjau į vienuolyną nedrąsiai, tačiau vienuolės pasitiko labai šiltai. Buvo labai gera melstis kartu. Ačiū, sesės!“

Aušros Vartų ir šv. Teresėlės bendruomenės namus aplankė jaunimo bendruomenė. „Mes džiaugiamės, – sakė seserys, – kad Šv. Dvasia padėjo mums atverti duris ir širdis jauniems žmonėms.“ Šie Svajonių bažnyčios grupelės jauni žmonės gyvai ir giliai domėjosi bendruomenės pašaukimu ir kaip juo gyvename kasdienybėje. Seseris pradžiugino jų „širdžių atvirumą ir troškimas pažinti pašvęstojo gyvenimo dovaną Bažnyčiai. Atvirų durų diena buvo mums dar viena proga širdingo brolystės ir seseriškumo išgyvenimo Bažnyčioje akimirka.“

Seserys kazimierietės šmaikštuoja, jog Atvirų durų diena Pažaislio vienuolyne buvo panaši į visus kitus metų šeštadienius, nes uždarytų durų dienos čia būna tik pirmadieniais. Kaip visuomet, čia rinkosi piligrimai, turistai, talkininkai, rekolektantai, jaunos šeimos ir žmonės, ieškantys dvasinio seserų palydėjimo.

Kretingos vienuoliai džiaugėsi svečiais iš Panevėžio bei Klaipėdos. Buvo pasiryžusių tą pačią dieną aplankyti visus keturis Kretingos vienuolynus ir kai kuriems iš jų tai tikrai pavyko.

Nors lankytojų būta nemažai, kelios bendruomenės, kurios svečių laukė, vis dėlto jų nesulaukė. Tačiau netrūko ir tokių ryžtingų žmonių, kurie, anot brolio Mišelio iš Tiberiados bendruomenės, rado kelią ir į Baltriškes, Zarasų rajone. Taip pat ir Palendrių broliai benediktinai džiaugėsi būriu lankytojų.

Norėtusi palinkėti, jog užsimezgusi bendrystė tęstųsi ir žmonės atrastų kelią į visas atviras bendruomenes visus metus.

Parengė sesuo Viktorija Voidogaitė CC. Bernardinai.lt